

SCRIERI PENTRU COPII,
DE LA BUNICA

16.

VICTORIA FURCOIU

POVEȘTI CU SECRETE

Editura Arco Iris
BRAȘOV, 2020

CUPRINS

pag. 4 TAINA REUȘITEI
(Gândirea pozitivă)

pag. 9 ȚESTOASA ÎNVINGĂTOARE
(Un secret al succesului)

pag. 14 CALUL ȘI MĂGARUL
(Consecința incorectitudinii)

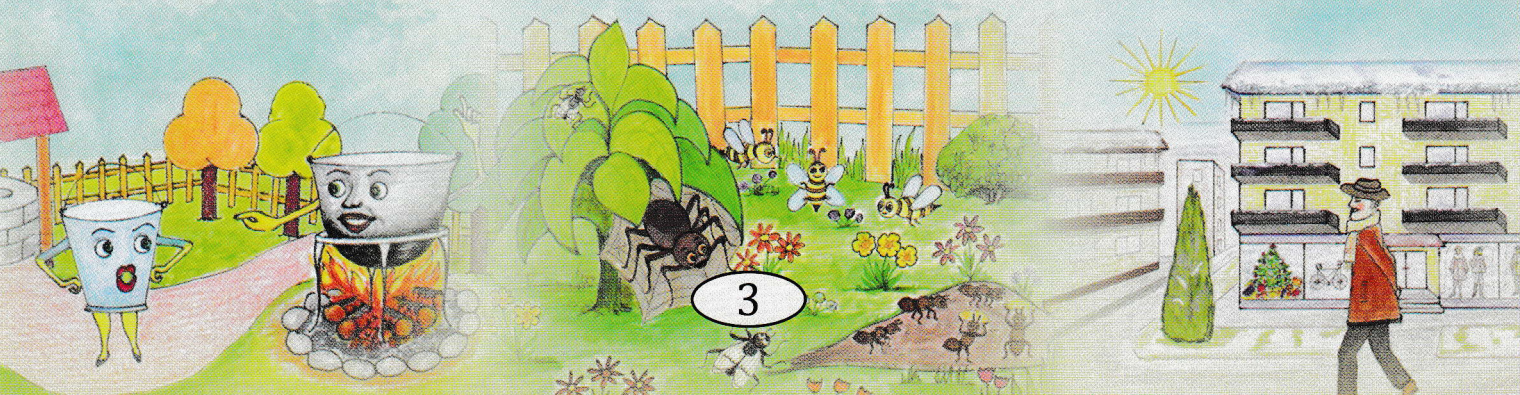
pag. 20 GĂLEATA ȘI CEAUNUL
(Secretul respectului)

pag. 25 PĂIANJENUL, ALBINA, FURNICA ȘI MUSCA
(Prețul neascultării)

pag. 32 O SIMPLĂ ÎNTÂMPLARE

pag. 35 MORALE: 1, 2, 3, 4

pag. 36 MORALE: 5, 6, 7, 8
RĂSPUNSURI

TAINA REUȘITEI (Gândirea pozitivă)

Odată, demult, la țară, două vecine, la poartă,
Stau de vorbă într-o seară. Una-ncepe supărată:
– Aoleuu, dragă vecină! Când mă gândesc că, de mâine,
Am de prășit în grădină, se strânge pielea pe mine!
Grădina, cât e de mare, e plină de buruiană!
Să sap lângă fiecare plantă, mă ia cu spaimă!
Cu fața zâmbind, senină, cealaltă începe-a-i spune:
– Dar, oprește-te, vecină! Că nu-i un capăt de lume!
Nu știi de ce te-ai văita, și te ia cu supărare!
Știi bine, grădina ta nu e cât a mea de mare.
– Știu că nu-i lungă, nici lată, drăguțo, dar așa-mi pare!
Când mă văd stând aplecată, spatele, deja, mă doare!

Și, de o mai fi și soare arzător, să vezi călduri!
 Să vezi pe mine sudoare și dureri la-ncheieturi!
 Altfel gândind (pozitiv), vecina îi dă un sfat:
 – Poți profita de răcoarea dimineții, la săpat!
 Dacă-ncepi de dimineață, în zori, până-n răsărit,
 N-apucă să dea căldura, și-o să termini de prășit.
 Și eu mi-am propus ca, mâine, să prășesc și-abia aștept
 Să las numai plante bune să crească, așa e drept.
 Știu că și plantele toate, apoi, îmi vor mulțumi,
 Când vor da roade bogate, cu care ne vom hrăni.
 Femeia neîncrezătoare, nefiind de acord cu ea,
 A răspuns cu voce tare: - Nu cred că s-ar merita!
 Păi, nu te gândești mata că o s-ajungi cocoșată?
 Până să culegi ceva, le vei mai prăși o dată!
 – Tot cu drag am să o fac, de-i nevoie, înc-odată!
 Și o să le vin de hac buruienilor, îndată!

A doua zi, dimineța, vecina cea silitoare,
După ce și-a spălat fața, și-a luat sapa-n spinare
Cu drag, s-a dus să prășească, harnică, încrezătoare,
Fără să se mai gândească, dacă munca-i cu sudoare
Sau, dacă grădina-i mare, ci, rapid, să isprăvească,
Împiedicând cu răbdare, buruienile să crească.
Să vedeți, însă, cealaltă, până s-a sculat din pat,
Soarele era pe boltă arzător, demult urcat.
După ce și-a pus la cale stomacul, cu gura plină,
A luat-o-ncet, agale, fără chef, înspre grădină.

Și-a-nceput să dea cu silă în pământ, de-i sărea sapa,
Gândind doar la ea, cu milă și că ar munci degeaba.
Muta sapa dintr-o mână în cealaltă, greu, încetă,
Iar vecina în grădină, prășea ca motorizată.
Ba, încă, mai și cânta, fără de efort să-i pese,
Și treaba o termina, așa cum își propusese.
Blagoslovind coada sapei, cealaltă-n, poartă ieșind,
Necrezând ce-au văzut ochii, o-ntrebă, din greu oftând:

Morala nr. 1.

În viață, faci ce-ți pui în gând,
Mult mai ușor, doar atunci când
Auzul nu-ți funcționează
Pentru cei ce descurajează!

Morala nr. 2

Nu te lăsa încântat
De cel ce-i necunoscut!
Ci ascultă sfatul dat
De părinți, că știu mai mult!

Morala nr. 3:

Nu lăsa povara ta
Doar în cârca altuia!
Ca nu cumva să ajungi
Forțat și pe-a lui s-o duci!

Morala nr.4:

Dacă te gândești doar rău,
Când ai de făcut ceva,
(Că n-ar merita, că-i greu),
Va fi mai grea munca ta.
Deci obosești, de nu-ți place,
Înainte de-a o face!